ידיעות אחרונות
ספורט

"יש אווירה של בלומפילד הישן, וזה מה שיפה"

מיוחד

רגע לפני פתיחת העונה החדשה הפגשנו את שני מספרי 7 האגדיים, אלי דריקס ומשה סיני, באצטדיון המתחדש כדי להתרשם, להיזכר ברגעים הגדולים ולדבר על ההווה ומה שקורה היום במכבי והפועל ת"א | **דוד בן־שימול, עמ' 4־5**

עודד אמר

על ליאור אליהו: "היו דברים שקשורים להתנהלות" | **על סטודמאייר:** "הוא עוד יכול לחזור" | **על עומרי כספי:** "אולי סוף סוף נראה אותו בנבחרת" | **על עצמו:** "אני מרגיש שלם" | עודד קטש, מאמן הפועל ירושלים, כבר מתחמם: "הולכים על כל התארים"

אפרת עמורבן, עמ' 2־3

ראיון בלעדי

צילומים: עוז מועלם

צילום: ראובן שוורץ

הליגה עוד לא התחילה - האלימות כבר חזרה

אבוקה, אוטובוס שנרגם באבנים, עצורים, אוהד שפרץ למגרש | והיה גם כדורגל בעדי: מהפך של בית"ר בניצוחו של שלום אדרי נגד הפועל באר־שבע סידר לה כרטיס לגמר גביע הטוטו, שם מחכה לה מכבי ת"א | **עמ' 7**

צילום: עוז מועלם

"הולכים על כל התארים

העונה האחרונה: "הבנייה הייתה לא מאוזנת" ● הקיץ שהיה: "מאוד לא פשוט" ● היחסים עם אליהו: "היו דברים שקשורים להתנהלות" ● והקאמבק האפשרי של אמארה: "זה יכול לקרות" ● אחרי שסגר את הסגל של הפועל ירושלים, המאמן עודד קטש מכוון גבוה

אפרת עמורבן

בעוד פחות מחודשיים עודד קטש יפתח עונה נוספת על הקווים בארנה כמאמן הפועל ירושלים. השבוע מחזיקת הגביע סיימה לבנות את הסגל שלה, לקראת סיומו של קיץ משמעותי מבחינתה.

הקמפיין האירופי של ירושלים הסתיים בהדחה מאכזבת ברבע גמר ליגת האלופות, ובישראל ההפסד בחצי גמר הפיינל־פור לראשל"צ עדיין צורב ("לא ראינו את זה בא"). לאחר מכן הקבוצה שמרה על כמה שחקני מפתח, אבל בחרה להיפרד מליאור אליהו ויוגב אוחיון, ועשתה כמה שינויים נוספים.

"השחקנים שנשארו וחתמו הם כאלה שרצינו לראות כאן, אבל הקיץ היה לא פשוט, השוק היה מאוד קשה, וגם היו לא מעט החלטות משמעותיות למועדון", אומר קטש. "זה טריקי במובן מסוים, כי הייתה לנו עונה מרגשת וטובה. גם אני וגם כל מי שעובד כאן לא בוחנים עונה על משחק אחד, אלא באמת מסתכלים על הדרך. לגבי כל שחקן שלא המשיך היה לנו קשה לקבל את ההחלטה, אנחנו רוצים לראות מה ייצא מהתבשיל הזה ומאוד מתרגשים. בשני דברים כן התחזקנו: הראשון הוא זה ששמרנו על המשכיות והשני היה הרצון לבנות סגל יותר אגרסיבי".

הצעד הכי משמעותי הקיץ הוא העזיבה של אליהו ואוחיון, מה ההשלכות?

"את שניהם אימנתי מההתחלה שלהם, וזה היה סוג של סגירת מעגל ברמה האישית. הם שני שחקנים שאני מאוד מעריך ואוהב. התרומה של ליאור להפועל ירושלים לא מוטלת בספק בכלל, הוא היה הצהרת הכוונות הראשונה של הפועל ירושלים. הוא פתח פה עידן ומאזן כוחות אחר, בלי קשר לזה שהוא אחד השחקנים הכי מוכשרים שגדלו פה. זה לא פשוט להיפרד משחקנים כאלה, אבל לפעמים צריך לקבל החלטות כאלה".

העזיבה של אליהו גרמה לך לתחושת הקלה? כי היו לא מעט בעיות ביניכם במהלך העונה, בעיקר בגלל הדקות המועטות שהוא קיבל.

"תמיד כשסיפורים יוצאים החוצה הם נראים הרבה יותר גדולים ממה שהם באמת. זה לא היה כזה קשה, משמעותי וחריג. היו דברים שקשורים להתנהלות, וציפיות מליאור ושל ליאור, שהם לאו דווקא קשורים אליי. זה תוצאה של משהו שנמשך הרבה שנים, כמו גם הקרדיט שמגיע לו. עברנו שנה נטולת בעיות, לא היינו צריכים לחתוך אף שחקן, וגם לליאור כקפטן היה חלק מזה. היה איזה רגע מסוים במהלך העונה שהיה צריך לטפל בו, עם הרבה מאוד כבוד. אין לי שום תחושות לא טובות איתו, אבל בתור מאמן אתה צריך לעשות את הדברים שצריך לעשות".

"ברור שיהיו בעיות"

ההחלטה לא להשאיר את אוחיון נבעה מכך שהקפטן החדש בר טימור נפגע בדקות שלו בעונה שעברה?

"בשנה שעברה חלק מהבנייה נכפתה עלינו וגם הייתה לא מאוזנת בגלל חוזים שהיו. כשיש בסגל שלושה גארדים כאלה בכירים, זה גם יוצר חוסר איזון. קשה לשמור את כולם מרוצים, היינו צריכים לעשות את השינויים האלה".

אתם מתחילים את העונה עם ארבעה ישראלים בכירים ושבעה זרים. נראה שהקבוצה יותר בנויה לאירופה.

"ייאמר לזכותם של גיא (הראל) ואייל (חומסקי) שהם די ברורים, ההצלחה באירופה מאוד חשובה להם. כל עוד יש פיינל־פור בארץ, ההנחה היא שהליגה בשלבים האלה... אני לא אגיד פחות חשובה, היא חשובה, אבל מן הסתם שסדר עדיפויות הוא להתחיל את העונה חזק באירופה. לשם אנחנו מכוונים, אנחנו לא מסתתרים מאחורי זה".

ההחלטה להחתים שחקנים ישראלים צעירים התקבלה כדי למנוע בעיות על הספסל?

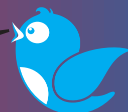
"לא. בשנה שעברה אמארה סטודמאייר הגיע אלינו אחרי שהקבוצה הייתה כבר סגורה והנפגע העיקרי מזה היה אלכס (צ'וברביץ'), ואנחנו רואים את המגמה גם בקבוצות אחרות שמשחקות בשתי מסגרות. גם הכדורסל נהיה יותר אינטנסיבי, מה שיוצר יותר שחיקה. מי שנמצא בהפועל ירושלים יודע שהוא בא להיות חלק מסגל. יהיו תקופות ששחקן ישחק יותר ופחות, הוא תמיד יצטרך להיות מוכן לזה. חשוב היה לנו להביא שחקנים שמבינים את הדבר הזה. להגיד שלא יהיו בעיות? ברור שיהיו, אבל זה כאב ראש שאני בתור מאמן מרגיש שאני מוכן יותר מתמיד כדי להתמודד עם הדברים האלה".

יש מצב שסטודמאייר יתקשר בעוד שבוע־שבועיים, יגיד שהוא רוצה להגיע כמו בעונה שעברה ותסכימו?

הקיץ של הפועל ירושלים

- **עזבו:** ליאור אליהו, אמארה סטודמאייר, אלכס צ'וברביץ', ג'וש אואנס, דשון באטלר, כריס ג'ונסון ויוגב אוחיון
- **נשארו:** ג'ייקובן בראון, בר טימור, ג'יימס פלדין, תמיר בלאט וטיישון תומאס
- **הצטרפו:** אייזיאה קאזנס, נמרוד לוי, סולימן בריימו, עידן זלמנסון, טרנט לוקט ומינדאוגאס קופשאס

"כילד צעיר מעולם לא ציפיתי להיות מקצוען"

אחרי שזכה בשלוש אליפויות ובשבעה גביעים באנגליה, אשלי קול פרש מכדורגל בגיל 38

על החזרה של כספי למכבי: "לא נבהלתי, אני לא מהנבהלים, אלא דווקא בתור מאמן נבחרת ישראל שמחתי – אולי סוף־סוף נוכל לראות אותו בנבחרת"

על האפשרות שסטודמאייר יחזור: "היינו בקשר עם אמארה לאורך כל הקיץ לפני כל החתמה שקשורה לעמדה שלו. זה תלוי בו"

צילומים: אלכס קולומויסקי, אוהד צויגנברג, מכבי ת"א

"כאחד שמכיר את אמארה, זה יכול לקרות. היינו בקשר עם אמארה לאורך כל הקיץ לפני כל החתמה שקשורה לעמדה שלו. זה תלוי בו".

"מרגיש יותר שלם"

חסר לירושלים מנהיג ישראלי?

"ברומנטיקה של הכדורסל כן הייתי רוצה ששחקנים יישארו לטווח ארוך. מאוד קשה לקחת שחקן צעיר ולדעת שהוא יעשה קריירה שלמה בקבוצה, זה יכול לקרות רק בקבוצות מאוד עשירות. זה עולה הרבה מאוד כסף. כששחקן מתחיל הוא מכוון למקומות אחרים. ירושלים ידעה לייצר סמלים, גם בשנים האחרונות, יש זהות, וזה לא תמיד חייב להיות שחקן ישראלי. אם שחקן כמו ג'יימס פלדין ישחק בירושלים חמש־שש שנים, זו תהיה אמירה".

נבהלת מההחתמה של עומרי כספי במכבי ת"א?

"עומרי שחקן מצוין, זאת החתמה מאוד נוצצת ומשמעותית. לא נבהלתי, אני לא מהנבהלים, אלא דווקא בתור מאמן נבחרת ישראל שמחתי – אולי סוף־סוף נוכל לראות אותו בנבחרת. יש את החלונות של פיב"א ובמקביל היורוליג, אנחנו נצטרך לראות איך הדברים עובדים, אבל מבחינתי, ככל שיהיו יותר ישראלים במכבי אולי תהיה אפשרות שנראה יותר מהם בנבחרת".

מבין כל המועדונים שהיית בהם, בירושלים אתה מרגיש יותר שלם?

"חד־משמעית כן, לי מאוד חשוב להרגיש בית במקום שאני נמצא בו".

בהפועל ת"א היה חסר לך הביטחון.

"נכון. מבחינת מקצוענות, בירושלים יש מועדון עם סטנדרטים מאוד גבוהים, והדבר שאני הכי אוהב הוא שתמיד רוצים להשתפר. כי אם במקומות אחרים מחכים ממשחק למשחק ובודקים רק תוצאות ואין לך מה לעשות בדרך עצמה, אז זה אפילו יותר מתסכל וקשה. שאיפה למצוינות זה משהו שעושה לי את זה, זה מועדון שעוזר לך להתפתח בתור מאמן. השילוב הזה ממש מרגש אותי".

מה המטרות של הפועל ירושלים?

"כל המטרות, כל התארים, זו הגישה פה במועדון. אתה מבין את זה מהיום הראשון שאתה דורך כאן".

ירושלים יכולה להיות אנדרדוג?

"זהו, שלא. גם אם אובייקטיבית מישהו יכול לפלוט אחרת, זה לא משהו שהאנשים במועדון מרגישים, ואני אוהב את זה".

ברק חקלאי
נותן דוח

קטש ינווט

אם משווים בין הסגל של הפועל ירושלים בעונה החולפת לזה הנוכחי, אז לפחות מבחינת העומק אין הבדל משמעותי. 12 שחקנים בכירים היו למחזיקת הגביע ב־2018/19, לעומת 11 ב־2019/20.

השינוי העיקרי הוא במספר הישראלים הבכירים – שישה בעונה שעברה לעומת ארבעה העונה. הוא מתקשר גם לטביעת האצבע של עודד קטש, שמורגשת מאוד בבניית הסגל. קחו למשל את עמדת הרכז, אותה יחלקו ג'ייקובן בראון, תמיר בלאט ואייזיאה קאזנס. שלושה רכזים טהורים שהיתרון הבולט שלהם הוא יכולת המסירה, ולא פחות מזה גם הקליעה מחוץ לקשת – שני אספקטים שמאמן ירושלים, ולא רק הוא, מחפש בנרות.

במשחק הפיק־אנד־רול המפורסם של קטש, שהתקפת ירושלים תישען עליו, עמדת הפורוורד לא פחות חשובה. גם בגזרה הזאת, קטש השאיר והביא את השחקנים שרצה. טיישון תומאס לא נראה כמו שחקן פיק־אנד־רול מצטיין בחולון, אבל המאמן זיהה את הפוטנציאל שלו, ותומאס היה אחד השחקנים הטובים של ירושלים בעונה החולפת (אם לא הטוב שבהם), התקפית והגנתית. שיתוף הפעולה שלו עם תמיר בלאט הוא על עיוור.

נמרוד לוי, עליו התעקש קטש למרות הסאגה שהייתה סביב החתמתו, הוא סוג של באנקר כסטרץ'־4. לוי יכול גם לקלוע שלשות, גם להתגלגל פנימה (למרות שהוא עדיין צריך לשפר את האספקט הזה) וגם להוריד כדור לרצפה ולחדור לסל. מעמדת הסנטר, סולימן בריימו ועידן זלמנסון יכולים אף הם לתרום לא מעט.

סימן השאלה הגדול בירושלים הוא משחק ההגנה. בקו הקדמי לא צפויות בעיות רציניות בתחום הזה, שכן בריימו ותומאס הם שומרים טובים, וגם החתמתו הדי מפתיעה של הסנטר הליטאי הענק מינדאוגאס קופשאס (2.16 מטר) תיתן גודל בצבע. נראה שצריך לשים לב בעיקר ליכולת ההגנתית של הרכזים: אם קטש יצליח להחביא את בראון, בלאט וקאזנס באזוריות מתוחכמות ובחילופי הגנות, זה יכול להיות סוג של פתרון, אך לא לטווח ארוך.

שורה תחתונה: לאוהדי ירושלים צפויה עונה מסקרנת, ובניגוד לקבוצות אחרות בליגה שעדיין לא ברור כיצד ייראו ובאיזה סגנון ישחקו, זה של מחזיקת הגביע ברור. תוסיפו לזה את השינויים הנקודתיים בסגל, ותקבלו מתכון לזכייה בתואר – או אולי אפילו ביותר מאחד.

אופסייד
ליאו אטלמן

טלוויזיה

ספורט 1 (51)
21:50 – וולבס – מנצ'סטר יונייטד
03:00 – היאבקות מה־WWE

ספורט 2 (52)
21:25 – אוסנברוק – דארמשטאדט

ספורט 4 (54)
19:55 – פנרבחצ'ה – גזיאנטפ

5 SPORT (55)
20:15 – גביע הטוטו, על המקום ה־13, הפועל ת"א – כפר־סבא

5 LIVE (58)
18:45 – גביע הטוטו, על המקום ה־5, מ.ס אשדוד – בני־יהודה

יורוספורט
17:55 – טניס, מוקדמות אליפות ארה"ב הפתוחה

ספורט ynet ידיעות אחרונות
עורך: ניקי לוי | משנה לעורך: רועי גינת
@ynetsport
sport@yedioth.co.il
פקס: 03־6082203

בעלי

שניהם היו סמלים של הקבוצות שלהם, שניהם לבשו את החול
היפות ביותר בבלומפילד ● הפגשנו בין אלי דריקס למשה
עיצוב חדש כדי לראות מקרוב את הפלא ולהיזכר

אלי דריקס: "לפני הדרבי בעונת 1991/92 בבלומפילד אמרתי למשה שזה הולך להיות היום של מכבי. ניצחנו 0:4, אני הבקעתי צמד ומאותו משחק טסנו למעלה וזכינו באליפות"

דוד בן־שימול

אלי דריקס, סמל צהוב, רשם 357 משחקי ליגה במדי מכבי ת"א, כמחצית מהם בבלומפילד. משה סיני, סמל אדום, לבש 290 פעם את מדי הפועל ת"א בליגה, בערך חצי מהם נערכו באצטדיון המיתולוגי ביפו. הם חוו שם הרבה רגעי אושר עילאיים לצד אכזבות מרות.

רגע לפני שריקת הפתיחה לעונת 2019/20 הפגשנו את שני מספרי 7 האגדיים באצטדיון בלומפילד המתחדש כדי להתרשם מהפלא החדש, להיזכר במשחקים מרגשים מהעבר וגם לדבר על מה שקורה היום בקבוצות שלהם.

הדבר הראשון שאפשר היה לשמוע מהשניים עם הכניסה לאצטדיון היה קריאות התפעלות. זה לא שבלומפילד הישן היה מתקן לא ראוי, אבל החידוש העלה אותו דרגה והעביר אותו לעידן חדש, אירופי, אצטדיון שיהיה כיף להגיע אליו לראות משחקים, אם מניחים לרגע בצד את בעיות התחבורה. דריקס וסיני סיירו בחדרי ההלבשה המפוארים ובתאי הצפייה המהודרים והתרשמו מכר הדשא המטופח. אם מחרתיים הוא יקבל את האישורים האחרונים, בלומפילד המחודש עשוי לארח את משחק הבכורה כבר ביום ראשון הקרוב.

"מרגש להגיע לפה", אמר דריקס רגע אחרי שעשה את צעדיו הראשונים על הדשא החדש. "מצד אחד זה לא דומה למה שהיה – אתה רואה את כל הפאר, ההדר והעוצמה – אבל למרות שהוסיפו 14 אלף מקומות ישיבה יש את אותה אווירה של בלומפילד הישן, וזה מה שיפה".

סיני מסכים איתו: "האותנטיות של המגרש נשמרה. כל הכבוד לראש העירייה רון חולדאי, שלקח את היוזמה לעשות אצטדיון גדול. ראוי שלקבוצות התל־אביביות יהיה מגרש כזה. אני חושב שזו תהיה חוויה להגיע לכאן, מעבר למשחק. גם השחקנים צריכים להתאים את עצמם למגרש. זה מזכיר לי את האצטדיון החדש של אתלטיקו מדריד, נקי ומסודר. חשבו על הכל לפי התקן האירופי. נכנסתי פעם ראשונה והתרגשתי".

דריקס הוסיף: "יפה מאוד שבשנים האחרונות הוחלט לבנות אצטדיוני כדורגל שמתאימים למאה ה־21. רוב המגרשים הקודמים היו ישנים ולא ראויים. הקהל לא היה מגיע, לא הייתה אווירת צפייה. הפועל באר־שבע, אחרי בניית טוטו־טרנר, מכרה את כל המינויים לפני תחילת העונה, הוא מלא ויש התייחסות למשפחות. גם המהלכים שעשו פה, בטדי, בסמי עופר ובמושבה יתרמו לכדורגל. כן ירבו, זה יתרום לספורט ולכדורגל".

שונאים, סיפור אהבה

משחק הבכורה של דריקס בבוגרים של מכבי ת"א היה בגיל 17 וארבעה חודשים, נגד בני־יהודה בבלומפילד (כמובן), ואחרי שנתיים הוא כבר הפך לגורם מרכזי בקבוצה. בהמשך היה שותף לשלוש אליפויות של הצהובים בשנות ה־90. "זכורים לי הרבה משחקים בבלומפילד", אומר דריקס, "אבל בעיקר הדרבי מעונת 1991/92. זה היה במחזור השביעי, והפועל היו ראשונים בטבלה. משום מה, לפני המשחק אמרתי למשה שזה הולך להיות היום של מכבי. ניצחנו 0:4, אני הבקעתי צמד ומאותו משחק טסנו למעלה וזכינו באליפות". מה שדריקס פחות זוכר זה שהוא נכנס באותו משחק כמחליף והשלים את הרביעייה אחרי שער עצמי של דוד הרשליקוביץ' וכיבוש של אבי נימני.

בית

לצה מספר 7 ושניהם עשו את שנותיהם
ה סיני באצטדיון המיתולוגי שקיבל
ר ברגעים הגדולים מהעבר

מיוחד ל"ידיעות אחרונות"

משה סיני: "בשנות ה־70 מכבי ניצחו אותנו 0:5. הייתי ילד, ישבתי בשער שמונה ובכיתי כמו תינוק. בדרבי הראשון שלי כשחקן, ב־1981, ניצחנו 0:3 וזה החזיר את כל ההילה להפועל"

צילומי ארכיון: יוסי רוט

צילום: עוז מועלם

סיני עשה את צעדיו הראשונים בבוגרים במכבי יפו, אבל בגיל 19.5 חזר להפועל ת"א, שם שיחק במחלקת הנוער, והפך לשחקן המרכזי של האדומים בשלוש האליפויות בשנות ה־80. "יש לי שני זיכרונות גדולים מבלומפילד", מספר סיני. "הפעם הראשונה הייתה אכזבה נוראית. בשנות ה־70 מכבי ניצחו אותנו 0:5, דוביד שווייצר היה המאמן. הייתי ילד, ישבתי בשער שמונה ובכיתי כמו תינוק. הזיכרון השני הוא מהדרבי הראשון שלי כשחקן, ב־1981. ניצחנו 0:3, זה היה אחד המשחקים הגדולים שלנו והחזיר את כל ההילה להפועל, כי מכבי שלטה ללא עוררין בשנות ה־70. באותה עונה גם לקחנו אליפות, שהטיסה את הקבוצה קדימה".

לסיני היה גם משחק גדול בבלומפילד ב־1983, כשכבש צמד בניצחון על בית"ר ירושלים, כולל שער לחיבורים של יוסי מזרחי. נגמר 0:2 ואוהדי בית"ר השתוללו בסיום.

מה חשבתם אחד על השני כשהייתם שחקנים?

דריקס: "על המגרש היינו יכולים לאכול אחד את השני, אבל היינו יוצאים גם לבלות אחר כך יחד. היינו חברים. במגרש סיני קיבל ממני לא מעט גליצ'ים".

סיני: "אהבתי לשחק איתו בנבחרת, ידעתי שאפשר לסמוך עליו. ידענו שכאשר עולים על המגרש אפשר להרוג זה את זה במובן הספורטיבי. בחוץ מתחבקים, מתנשקים, שותים יחד ויודעים שזה נגמר".

"לא צריך לערוך ראשים"

ומהעבר המפואר להווה הפחות מזהיר. דריקס בטוח שמכבי ת"א היא עדיין הקבוצה הטובה ביותר בארץ למרות ההדחה מאירופה: "המאמן והמנהלים יודעים מה הבעיות ויטפלו בהן בצורה הראויה. לא צריך להתלהם, חובה לעשות את ההתאמות בצורה מושכלת ועניינית ואני בטוח שמכבי תחזור למסלול. גם אם יש אווירה של זחיחות אחרי שזכו באליפות בפער של 31 נקודות ואנשים איבדו את עצמם, לא צריך לערוף ראשים".

סיני מוסיף: "מכבי קבוצה מאוד חזקה. פשוט מאוד, באירופה זה קצת שונה. לא יודע אם יזכו באליפות, אבל הם בוודאי יהיו בין שלוש הראשונות".

גם בהפועל ת"א לא קורים כרגע דברים טובים. סיני: "אנשי מכבי יודעים לשמור על השחקנים, כולל שחקני העבר. לצערי זה לא קורה בהפועל. שאל את כל שחקני העבר, הם תמיד ממורמרים וכועסים ויגידו רק דברים רעים על המועדון. לי זה חבל. אני בחיים לא אדבר על המועדון שבו חונכתי. אני לא מאשים את האחים ניסנוב, הם עושים את המקסימום, אבל הכיס שלהם קטן יחסית. כמו שזה נראה ומתנהל, אם הפועל תהיה בפלייאוף העליון זו תהיה הצלחה גדולה".

מה דעתך על פרשת דמארי?

"התנהלות לא נכונה. דברים צריכים להיעשות בצורה יותר שקולה, גם לכבד את השחקן וגם לדעת את הצרכים של המועדון. לקבל החלטה נכונה וטובה ולא לצאת לתקשורת, אחר כך לחזור ואחר כך עוד פעם לחזור".

דריקס מביט מהצד: "הבעלים, שהם אוהדים, נכנסו לנעליים גדולות עליהם. לזכותם ייאמר שהם גרמו לכך שהפועל לא תתפרק. הפועל צריכה בעלים כמו של מכבי, כי גם לה יש פוטנציאל למלא את בלומפילד. היא חייבת מודל ניהולי שונה".

אין חדש אצל אשרם

אורן אהרוני

הישג משולש ללינוי אשרם בגביע האתגר במינסק: המתעמלת הבכירה של ישראל זכתה אתמול בשלוש מדליות מזהב, מכסף ומארד ומגיעה מוכנה לאליפות העולם בחודש הבא.

אשרם (20) קיבלה זהב על תרגיל החישוק והקדימה את התאומות ארינה ודינה אברינה מרוסיה. במדליית הכסף זכתה עבור תרגיל האלות ובארד עבור תרגיל הכדור. בשני התרגילים האלה קטפה דינה אברינה את הזהב וגם בגמר הסרט, שבו דורגה אשרם רביעית.

נבחרת ישראל הכוללת את אופיר דיין, קארין וקסמן, שי בן רובי, נטלי רייץ ויאנה קרמרנקו, הופיעה בגמר תרגיל הכדורים והגיעה למקום השישי.

התעמלות מכשירים. אופיר נצר, שנפצעה בסוף השבוע באליפות ישראל, אובחנה כסובלת מקרע ברצועה הצולבת. היא צפויה לעבור ניתוח, וזמן ההחלמה המשוער הוא חצי שנה עד תשעה חודשים, מה שיותיר אותה מחוץ לאולימפיאדה.

כדורגל עולמי. באנגליה, צ'לסי עדיין בלי ניצחון אחרי 1:1 מול לסטר. בספרד, מונס דאבור לא נכלל בסגל סביליה שניצחה בחוץ את אספניול 0:2. דן ביטון הבקיע ב־1:2 של לודוגורץ על צ'רנו מורה בבולגריה, בעוד שער הבכורה של מיקי סירושטיין בתאילנד לא הספיק לסופאנבורי שהפסידה 3:1 לאם־טי־איי. ליאור רפאלוב המשיך את היום המוצלח של הלגיונרים עם השער הראשון ב־0:2 של אנטוורפן על סנט־טרוידן בבלגיה. אלון תורג'מן חזר מפציעה ממושכת ב־1:1 של אוסטריה וינה מול אדמירה, ובאוקראינה, מנור סולומון ושחטאר ודונייצק ניצחו 0:2 בלבוב.

זהב, כסף וארד. אשרם | צילום: אורן אהרוני

2
מספר המפגשים בין בית״ר ומכבי ת״א בגמר גביע הטוטו. זה נגמר בתואר לכל קבוצה

כוכב המשחק. שלום אדרי (משמאל) חוגג כמו אבא יוסי | צילום: ראובן שוורץ

מלחמה ושלום

הליגה עוד לא התחילה אבל האלימות כבר מרימה את הראש: אבנים על אוטובוס, אבוקה ואוהדים שעוכבו לחקירה ● והיה גם כדורגל בטדי: מהפך של בית״ר (על החתום: שלום אדרי) שלח אותה לגמר גביע הטוטו מול מכבי ת״א

הליגה נפתחת רק בעוד חמישה ימים, אבל האלימות המבוערת כבר כאן. אוטובוס אוהדי באר־שבע נרגם באבנים בדרך למשחק מול בית״ר ירושלים לאחר שהושלכו ממנו בקבוקים ואבוקה. שוטרים עיכבו לחקירה חמישה אוהדים משתי הקבוצות. ״בחיפוש שערכנו באוטובוס נתפסו מספר בקבוקי אלכוהול וממצאים נוספים המעלים חשד לשימוש בסמים מסוכנים״, נכתב בהודעת המשטרה.

מנכ״ל באר־שבע, אסי רחמים, הגיב לתקרית: ״הגיע הזמן שהמשטרה תיקח את התקיפות הללו ברצינות ותספק הגנה נאותה. הדבר האחרון שכל הצדדים רוצים הוא שתהיה פגיעה בנפש, והיום לא היינו רחוקים מכך״. מנכ״ל בית״ר, מוני ברוש: ״אני קורא לכלל אוהדי הקבוצות לפעול על פי 'ואהבת לרעך כמוך'. אנו מצפים מהגורמים המוסמכים לבדוק את האירוע ולטפל בו בנחישות״.

מתרכזים באירופה

באר־שבע עפה מהטוטו, אבל יש לה את הליגה האירופית | **דוד בן־שימול**

הסיפור המרכזי: והיה גם כדורגל, ועוד איזה משחק. בית״ר ירושלים הראתה שהיא לא רק מוכנה לליגה – היא גם מוכנה למאבק על האליפות. הקבוצה של רוני לוי הציגה אתמול בטדי כדורגל משובח, ניצחה את הפועל באר־שבע 1:3 ועלתה לגמר גביע הטוטו שם מחכה לה מכבי ת״א. החדשות הרעות עבור רוני לוי: מיכאל אוחנה נפצע בפתיחה והובהל לבית החולים, ומצבו מדאיג מאוד את הירושלמים.

דווקא באר־שבע פתחה טוב ועלתה ליתרון (17) מרגליו של חוסה אנחל קארייו, אבל בית״ר התאוששה מהר מאוד והגיבה בשלושה שערים: הראשון (36) של שלום אדרי מלא הכישרון בבעיטה אדירה, השני של וארן (45+2) רגע לפני ההפסקה מבישול של שי קונסטנטין, והשלישי (54) עצמי של מרואן קבהא, אבל אדרי היה מעורב גם בשער הזה. בין לבין הורחקו ניב זריהן (39) מבאר־שבע ואור זהבי (66) מבית״ר.

איש המפתח: אין ספק ששלום אדרי גנב את ההצגה. הוא גדל בטוברוק, נכנס רק בגלל הפציעה של אוחנה והטריף את היציעים בטדי. אגב, שלום הוא הבן של שחקן העבר יוסי קרלוס אדרי ואם ימשיך ככה צפויות לו עוד לא מעט הופעות העונה.

אכזבת המשחק: מספרים שדוד קלטינס העדיף עוד קצת כסף אצל אלונה ברקת על פני ההצעה של משה חוגג. אתמול הוא לא הורגש במשחק וגם היה מעורב, רק לרעה, בשער הראשון שספגה באר־שבע.

הסיכויים בגמר: כמו שבית״ר נראית, היא יכולה ומסוגלת לנצח את מכבי ת״א ולקחת תואר ראשון לכבוד העונה החדשה. וכן, גם 900 אלף שקל לא יזיקו לה. המפסידה תסתפק ב־650 אלף שקל.

שכחו מאירופה

עצמי של שוער קריית־שמונה סידר לצהובים מקום בגמר | **שמעון אלבז**

הסיפור המרכזי: מכבי ת״א המושפלת מההדחה מאירופה הגיעה לקריית־שמונה כשלשחקנים של ולדימיר איביץ' הייתה מטרה אחת ויחידה: לנצח ולשכוח. הצהובים ספגו מכה לא פשוטה בתחילת המשחק כאשר השוער היווני אנדראס יאניוטיס נפצע לאחר תיקול עם מוחמד שכר והוחלף כבר בדקה ה־20.

במכבי ת״א מקווים שלא מדובר בפציעה שתשבית את השוער לאורך זמן. השער היחיד במשחק (49) היה שער עצמי (ומוזר משהו) של השוער הליטאי של המארחת דז'יוגאס ברטקוס, שלאחר ערבוביה ברחבה הדף את הכדור לתוך שערו וסידר לצהובים יתרון שנשמר עד לסיום.

ההרכב הניסיוני של איביץ' כלל את אלירן עטר ואיתן טיבי והוא יכול להיות מרוצה מהניצחון – אך פחות מהיכולת. למסאי דגו יש קבוצה טובה שזקוקה לחיזוק נוסף כדי להתמודד בצמרת.

איש המפתח: אילון אלמוג בן ה־20 קיבל את הצ'אנס מאיביץ' ולקח אותו בשתי ידיים. הוא הוכיח יכולת של בעל הבית במרכז המגרש, ביקש את הכדור וסיפק מסירות לחבריו להתקפה.

אכזבת המשחק: הזכרנו אותו כבר קודם. שוערה של קריית־שמונה ברטקוס הוא בדרך כלל החוליה החזקה, אבל הטעות הלא אופיינית שלו עלתה לקבוצתו בהדחה מהמפעל. קריית־שמונה לא נפלה ממכבי ת״א ולכן הטעות של השוער מחדדת את הפספוס.

הסיכויים בגמר: האלופה הוכיחה בעונה החולפת למה היא מסוגלת. לידע כללי: מדובר בגמר גביע הטוטו השלישי ברציפות שלה. מעניין יהיה לראות את מכבי ת״א בגמר מול בית״ר ירושלים של חוגג, שמתכוונת להתמודד על האליפות העונה.

מחר ייערכו שני משחקי הדירוג האחרונים: מ.ס אשדוד תארח את בני־יהודה (הי״א, 19.00) בקרב על המקום החמישי, המפסידה מבין הפועל ת״א והפועל כפר־סבא (המושבה, 20.30) תסיים את המפעל במקום האחרון.

גביע הטוטו לאומית. הפועל רמת־גן תפגוש את בני־סכנין בגמר, אחרי שניצחה 6:7 בפנדלים את הפועל פ״ת. בתום 1:1 ב־90 דקות (לפ״ת: יעקב אבבה, 22. לר״ג: חיים יוסף, 85) הגיע דו־קרב מותח במיוחד, בו כל קבוצה בעטה תשע פעמים, עד שהגיע דין אקפי והכריע את ההתמודדות.

גביע הטוטו

בית״ר ירושלים	1:3 (1:2)	הפועל באר־שבע

בית״ר: ניצן 6, קונט 6, זהבי 6 (הורחק), גרצ'קין 6, קונסטנטין 6, מוחמד 7 (90 ארצי), איינבינדר 7, גרסיה 6 (89 רוטמן), פלומן 7 (81 עדי), אוחנה (29 אדרי 8), וארן 6 (69 קריאף) | **באר־שבע**: לויטה 5, דדיה 4 (78 ממן), קבהא 4, עמית ביטון 4, אורן ביטון 4, קלטינס 4 (46 ספורי 5), סבג 5, פרקינס 5 (69 האסלביינק), מארין 5, קארייו 5 (57 שהר 5), זריהן 5 (הורחק) | **כובשים** לירושלים: שלום אדרי (36), אנתוני וארן (45+2), עצמי (מרואן קבהא 54). לבאר־שבע: חוסה אנחל קארייו (17) | **מבשלים** לירושלים: שי קונסטנטין (45+2). לבאר־שבע: ג'ימי מארין | **אדומים** לירושלים: אור זהבי (66). לבאר־שבע: ניב זריהן (39) | **מצטיין:** שלום אדרי (ירושלים) | **שופט:** יגאל פריד (טוב) | **צופים:** 8,000 בטדי, ירושלים

ניצחון של בית״ר ירושלים במשחק ה־Winner שווה פי 1.80

גביע הטוטו

קריית שמונה	1:0 (0:0)	מכבי ת״א

הפועל קריית־שמונה: ברטקוס 3, לוין 4, נחמיאס 5, דיניז 5, מגבו 5 (86 בן־שמעון), גולן 5, לקאו 5 (64 סמואל בראון), אדניי 5, רואיז 5 (63 ריאן), שכר 6 (74 יואל אבוחצירה), שרידן 4 (86 מורגן)

מכבי ת״א: יאניוטיס (20 טננבאום 6), קנדיל 6 (61 אמאדור), טיבי 6, פיבן 5 (76 גלזר), דודזאדה 5, פרץ 6, ברסקי 5, ריקן 5 (63 מיכה), אלמוג 7, עטר 5 (63 יונתן כהן), בלקמן 5

כובש: עצמי (דז'יוגאס ברטקוס 49) | **מצטיין:** אילון אלמוג (ת״א) | **שופט:** שלומי בן־אברהם (טוב) | **צופים:** 2,300 באצטדיון העירוני, קריית־שמונה

ניצחון של מכבי ת״א במשחק ה־Winner שווה פי 1.60

סטטיסטיקה: ספי פסטרנק

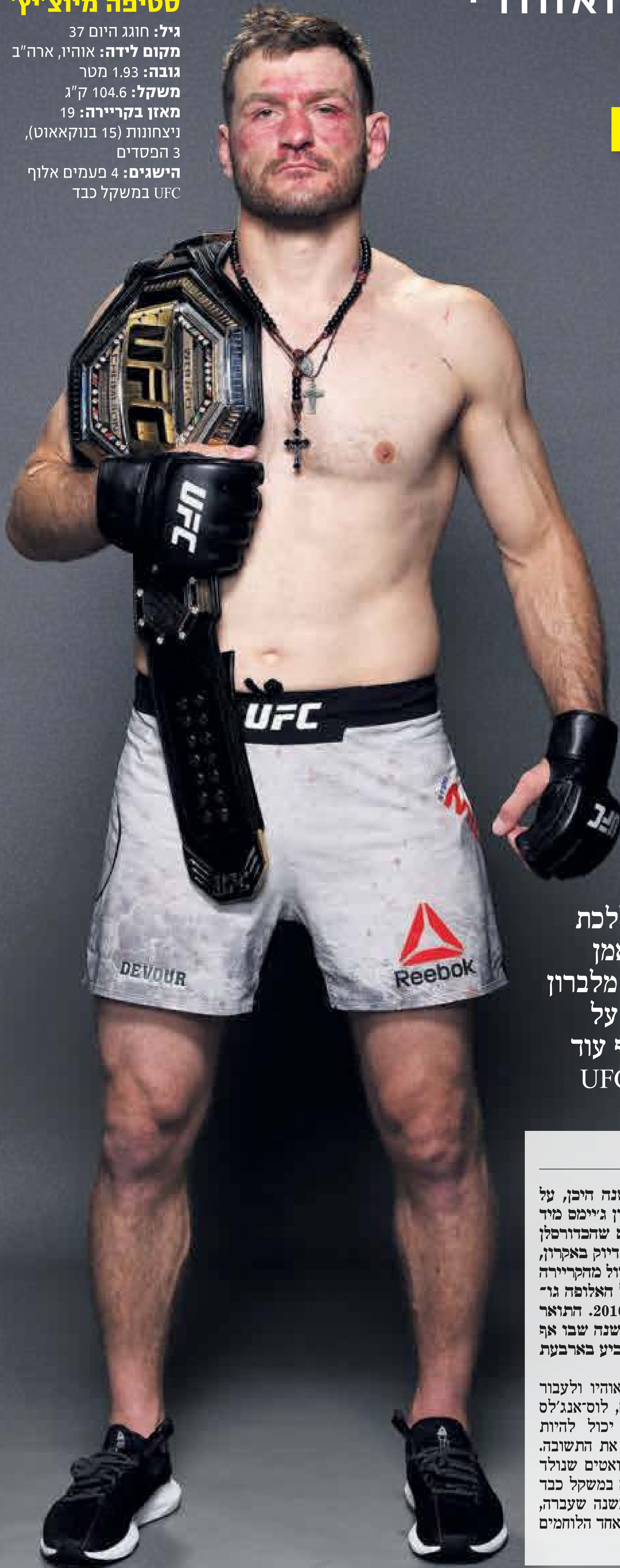
לוחם אש

הוא בכלל עובד במכבי אש, לא אוהב ללכת מכות ומצהיר שהוא נאמן לקליבלנד הרבה יותר מלברון ● דברים שלא ידעתם על סטיפה מיוצ'יץ', שקטף עוד תואר במשקל כבד ב־UFC

גיל פלג

כשתשאלו אנשים, לא משנה היכן, על העיר קליבלנד – השם לברון ג'יימס מיד יקפוץ לראש. כמעט כולם יודעים שהכדורסלן המפורסם בעולם נולד שם (ליתר דיוק באקרון, עיר סמוכה), וגם בילה בה חלק גדול מהקריירה שלו שהגיעה לשיאה בניצחון על האלופה גולדן סטייט ואליפות מרגשת ב־2016. התואר הזה קטע רצף מביך שנמשך 52 שנה שבו אף קבוצה בעיר לא הצליחה להניף גביע בארבעת הענפים הגדולים בארה"ב.

לברון כבר הספיק לעזוב את אוהיו ולעבור לעיר ולקבוצה קצת יותר נוצצים, לוס־אנג'לס לייקרס. מי ימלא את מקומו? יכול להיות שבאירוע ה־UFC האחרון קיבלנו את התשובה. סטיפה מיוצ'יץ', בן למהגרים קרואטים שנולד בפרבר ליד קליבלנד, זכה בחגורה במשקל כבד והחזיר את התואר אותו הפסיד בשנה שעברה, לאחר שהביס את דניאל קורמייה, אחד הלוחמים הגדולים בכל הזמנים.

סטיפה מיוצ'יץ'

גיל: חוגג היום 37
מקום לידה: אוהיו, ארה"ב
גובה: 1.93 מטר
משקל: 104.6 ק"ג
מאזן בקריירה: 19 ניצחונות (15 בנוקאאוט), 3 הפסדים
הישגים: 4 פעמים אלוף UFC במשקל כבד

בניגוד ללברון, שעזב פעמיים את הבית האפרורי כדי למצוא ריגושים אחרים, מיוצ'יץ' מוכיח עד כה נאמנות מרשימה ועושה רושם שהוא מסתפק במה שיש לעיר להציע. הוא סיפק הוכחה נוספת לכך בראיון למגזין בעיר כשנשאל לפני הקרב: "מה חשוב לך יותר, להיות אגדת UFC או אגדה בקליבלנד?", לזה הוא ענה ללא היסוס: "ברור שלהיות אגדה בעיר. זה משהו שאנשים לא מבינים עד שהם מגיעים לפה או גרים בעיר, ואז הם קולטים במה מדובר. זה כאילו שיש לנו אומה משלנו, אני נשבע באלוהים. זה מה שאני אוהב בקליבלנד. אני רק רוצה לתת לעיר סיבה נוספת לשמוח". הוא גם השווה בין המנטליות בעיר מגוריו לבין קרואטיה: "כשאני מבקר שם את אבי, זה בדיוק כמו להיות בקליבלנד. הדמיון בין השתיים הוא מטורף. לאנשים בקליבלנד ובקרואטיה אישיות דומה, בעיקר בכל מה שקשור לנאמנות לקבוצות וגם בינם לבין עצמם".

היו עוד חגיגות בעיר מעבר לחגיגות האליפות של הקאבס ב־2016. מיוצ'יץ' זכה אז בחגורה לאחר נוקאאוט על פבריציו וורדום הברזילאי בסיבוב הראשון והמשיך משם לעוד שלוש הגנות מוצלחות על כס המלכות, שיא UFC בקטגוריית המשקל. בשנה שעברה הרצף נשבר על ידי קורמייה, עוד אחד מהלוחמים המעוטרים בתולדות הארגון, שעלה משקל ומהר מאוד השתלט עליו. מיוצ'יץ' המאוכזב לקח שנת הפסקה מהזירה כדי לבלות זמן עם בתו, שנולדה שבועיים וחצי לאחר שאיבד את התואר. בזמן הזה הוא חיכה לנקמה, סירב להילחם מול יריבים אחרים ושמר על רעננות – מהלך שהתברר כמוצלח.

"תחתים את הבחור שלי!"

מיוצ'יץ', שחוגג ממש היום יום הולדת 37 ועובד במקביל בתור פרמדיק בתחנת מכבי אש, כבר יודע מה הוא יעשה לאחר הפרישה: בראיון שקיים עם פרשן ה־UFC ג'ו רוגן, מיוצ'יץ' אמר כי השאיפה היא להפוך את המשרה החלקית למלאה, אבל מיד הוסיף כי יעזור לאמן את דור הלוחמים הבא בקליבלנד: "יש לנו לא מעט לוחמים טובים ב־UFC כבר עכשיו, כי אנשים בעיר הזאת עובדים מצוין ביחד. אנחנו לא מנסים להרוג אחד את השני, אלא עושים זאת ברוח טובה".

בילדותו דחפה אותו אמו לעסוק בספורט והוא התנסה בבייסבול, בפוטבול ובהיאבקות. לאחר שסיים לימודי פרמדיק, החל להתאמן באמנויות לחימה משולבות ועבר מהר מאוד לאיגרוף, ענף בו הרשים והצטיין באופן מיידי. משם, הדרך לקריירה מקצוענית ב־MMA הייתה קצרה והחלה בצורה חלקה עם תשעה ניצחונות רצופים. למרבה ההפתעה הוא בכלל לא אוהב להילחם, ואמו, שהייתה זו שחלמה על בן ספורטאי, מעולם לא צפתה בו נלחם. "אני זוכר שבן הדוד שלי ואני ראינו קלטת ישנה של ה־UFC, היא כל כך כעסה שאנחנו רואים את זה, היא צרחה עלינו: 'תחזירו את השיט הזה לחנות עכשיו! מצחיק שזה המקצוע שלי", סיפר והוסיף, "למרות שלהילחם זה חרא, אני אוהב את התחרות ואת ההיבט המקצועי, למרות שזה ספורט אינדיבידואלי. אני יודע שזה לא הגיוני. להתאמן ביחד עם אנשים זה הדבר האהוב עליי, להיות חלק מקבוצה, זה כמו משפחה".

כשמיוצ'יץ' אומר משפחה הוא מתכוון לכך. בסוף חודש יולי אחד הלוחמים שמתאמנים איתו, אלקסה קמור, ניצח יריב בנוקאאוט וזכה לתמיכה שהגיעה עד לאוזני נשיא ה־UFC דיינה ווייט. במהלך אחד הקרבות של קמור, קיבל הנשיא הכל־יכול של הארגון שיחת טלפון ממיוצ'יץ' שצרח: "אתה חייב להחתים את הבחור שלי, הוא העתיד. אני אומר לך עכשיו, ראית רק קמצוץ ממה שהוא מסוגל לתת". מיותר לציין שהבחור הוחתם על חוזה ב־UFC ו־ווייט הודה, בצחוק או לא, שהוא לא יכול היה לסרב לדרישה. לכן מיוצ'יץ' הוא מהזן המיוחד הזה, של ספורטאים שלא מסתנוורים מהכסף ומהתהילה ונשארים קרוב לבית ולקהילה כדי לתרום חזרה. לוחם אמיתי.

צילום: גטי אימג'ס